

16-04

Rotlle núm. 42/03
Causa núm. 074-4/03

A U T E

Andorra la Vella, a quinze de juny de l'any dos
mil quatre

ANTECEDENTS DE FET

I. -RESULTANT: Que en el Rotlle de referència i resolent el recurs d'apel·lació interposat en nom del processat D.P.V., contra la sentència dictada en la causa 74-4/03, aquesta Sala pronuncià sentència de data 3 de maig d'enguany, que confirmava la dictada pel Tribunal de Corts.

II. -RESULTANT: Que, notificada la citada sentència, la Lletrada L.R.G., en representació del processat recurrent, a l'empara de l'article 18 bis de la llei Transitòria de Procediments Judicials, en la seva redacció vigent (Ll. De 22 d'abril de 1979), interposà incident de nul·litat d'actuacions, fonamentant-lo a l'entendre que havia estat vulnerat el

seu dret fonamental a la jurisdicció reconegut en l'art. 10 de la Constitució, sol·licitant l'anul·lació de la sentència.

III.-RESULTANT: Que el processat al promoure l'incident al·lega que de les tres al·legacions exposades en el seu recurs (contra la sentència del Tribunal de Corts), dos punts de la seva argumentació havien quedat sense resposta en la sentència d'aquesta Sala. El primer punt és el relatiu a la circumstància agreujant de traïdoria, de la qual la sentència d'aquesta Sala diu en el II Considerant que, en un raonament clarament *pro reo*, no fou aplicada per la sentència del Tribunal a *quo*, quan de la pròpia sentència en resulta evident la seva aplicació. El segon punt es refereix a la petició de que es condemnés el processat a una part de la pena en la seva modalitat de presó condicional qualificada al seguiment d'un tractament psiquiàtric en un centre adequat ("diferent del Centre Penitenciari d'Andorra"). Estima que la sentència no s'ha pronunciat sobre la total argumentació del recurrent, havent-se produït una "incongruència omissiva i manca de motivació". Al·legà els fonaments de dret i conclogué sol·licitant que es tingués per formulat l'incident de nul·litat d'actuacions, anul·lant la sentència de 3 de maig de 2004 per a dictar-ne una altra en la que es donés lloc a la petició sol·licitada en la seva demanda inicial. Sense imposició de costes.

IV.-RESULTANT: Que rebut l'escrit s'acordà donar trasllat del mateix al Ministeri Fiscal i a l'altra part processal (la representació dels tres lesionats que es constituïren com a part ofesa en la causa, representats tots ells pel Lletrat J.S.C.), per a que formulessin les corresponents al·legacions. El representant del Ministeri Fiscal, mitjançant escrit de 24 de maig següent, informa en el sentit d'oposar-se a la petició efectuada, sol·licitant la confirmació íntegra de la sentència dictada, fonamentant-se en les raons que després s'examinen. Per la seva part, la representació dels ofesos, presentà escrit de 27 de maig de 2004, oposant-se també a la petició de nul·litat, sol·licitant la seva desestimació, per les raons que també s'examinaran. Després del tràmit d'al·legacions, les actuacions de l'incident han quedat concloses per a dictar la present resolució, tal com disposa l'art. 18 bis, 3 de la Llei Transitòria de Procediments Judicials, segons la redacció modificada per la Llei de 22 d'abril de 1999.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que, com bé assenyala el representant del Ministeri Fiscal, l'incident extraordinari de nul·litat d'actuacions, en el present cas, es fonamenta en dos arguments substancialment diferents: el primer, relatiu a la afirmació que fa la sentència sobre l'agreujant de traïdoria i, el segon sobre la incongruència omissiva en que s'afirma incorre la sentència per la implícita denegació de la pena, en la condició o modalitat sol·licitada pel recurrent. Els dos motius s'examinen a continuació.

II.-CONSIDERANT: Que pel que es refereix al primer motiu, té raó el sol·licitant al sostenir que la sentència d'aquesta Sala afirma en el seu 2n Considerant que la sentència recorreguda, "en un raonament clarament pro reo", "no havia acollit els agreujants de premeditació i traïdoria", sent evident que la sentència del Tribunal de Corts, sí que prengué en consideració aquell agreujant (Considerant 3r, encara que sense numerar), argumentant les raons per les quals estima aquella circumstància d'agreujament ("ja que les víctimes no van poder veure l'arma que tenia el processat amagada darrera la cama i no podien ni pensar en que l'acusat en tingués una"). Però, com assenyala el Ministeri fiscal, aquesta expressió de la sentència d'aquesta Sala és un simple error material, involuntàriament produït, advertint a la seva vegada la representació dels lesionats que l'error és fàcilment corregible perquè l'afirmació de la sentència s'està referint a l'agreujant de "nocturnitat", que és la circumstància agreujant que la sentència no estima, juntament amb la de premeditació, sent de destacar que en el propi escrit interposant l'incident és qualifica aquesta expressió "d'error" (pg. 7). Acceptat així per la Sala, s'aprofita aquesta resolució per a rectificar l'indicat error, que és un simple *lapsus calami*, susceptible de ser rectificat pel lector desinteressat, ja que és fàcil advertir que s'està referint a l'altra circumstància agreujant que, juntament amb la de premeditació, no accepta la sentència impugnada, Però el citat error material, que es corregeix mitjançant aquesta resolució complementària de la sentència, no és

dels que puguin fonamentar un incident de nul·litat d'actuacions no solament perquè acostuma a admetre's en totes les legislacions la facultat del Tribunal per a rectificar d'ofici aquest tipus d'errors, a l'igual que els errors aritmètics de suma o de compte (així com ho autoritza l'art. 182 del CPP) sinó també perquè aquest error no ha afectat a la plenitud de drets del recurrent i menys encara al seu dret constitucional a la jurisdicció, perquè en el Considerant de la sentència el que es fa és raonar que la resolució recorreguda feu una valoració de les circumstàncies modificadores de la responsabilitat al·legades en el judici, que no solament en resulta encertada i ponderada sinó que fins i tot ha estat guiada pel criteri d'afavorir al processat (principi pro reo). En conseqüència s'ha de desestimar l'incident en quant a aquest primer motiu o fonament.

III. -CONSIDERANT: Que, pel que es refereix a la incongruència omissiva fonamentada en no haver resolt la resolució sobre la petició de substituir la pena imposada en la sentència per altra pena condicional, qualificada a seguir tractament psiquiàtric, el qual no s'indica (ni consta a la Sala si existeixen a Andorra) limitant-se a precisar que aquell "centre adequat" sigui "distint del Centre Penitenciari d'Andorra", s'han d'acollir els raonaments del Ministeri Fiscal i els de la representació dels lesionats. Esta clar que la sentència, al confirmar íntegrament la sentència de 1ª instància, rebutja aquella petició, a la qual s'hi oposà el Ministeri Fiscal i la contra part, assenyalant que es tractava d'una petició incongruent i inadmissible al pretendre que fos el perit mèdic el que determinés el límit de la pena a imposar. Sent evident que el processat necessita tractament mèdic (com en resulta dels diferents informes obrant en autes) tenint en compte la seva personalitat especialment perillosa de característiques paranoides, amb trastorn explosiu intermitent, la causa de la qual, en bona mesura es troba en el consum continuat de productes estupefaents i d'alcohol, les dues sentències expressen la convicció dels respectius Tribunals de que el processat ha de ser internat en el Centre Penitenciar i en el que es compta amb els corresponents serveis per a aquell tractament, protegint així al processat i a les potencials víctimes de les seves alteracions o arravataments. S'ha d'assenyalar, d'acord amo l'al·legat per la contra part, que la conversió de la pena ferma en condicional qualificada és una "facultat" o potestat dels Tribunals que en el moment de pronunciar la sentència "poden" suspendre el compliment de les penes sota el compliment

d'alguna de les obligacions que estableix l'art. 215 del CPP i en la causa de referència, ni el Tribunal de Corts ni aquesta Sala han considerat oportú fer ús d'aquelles facultats per les circumstàncies que concorren en el processat a les que s'hi refereixen amb suficient detall les dues sentències. Per altra part, ha de ser dintre l'execució de la pena on s'observi la situació mental del processat i s'acordi el millor per al seu tractament i rehabilitació. Cosa que porta també a desestimar l'incident en quant a aquest segon fonament o motiu.

IV.-CONSIDERANT: Que, a més a més de l'argumentat, l'incident ha de ser desestimat perquè -com també ha precisat el Ministeri Fiscal en el seu informe- el seu únic fonament, com diu una i altra vegada l'art. 18 bis en la seva redacció vigent, i la seva única finalitat, és salvar el dret fonamental a la jurisdicció en els casos en els que hagi pogut ser vulnerat en el curs d'un procés, per a lo qual s'autoritza al propi Tribunal -abans de dictar sentència que finalitzi el procés- per a declarar la nul·litat de les actuacions amb les que aquell dret hagi estat vulnerat i, si la sentència o resolució és ferma, és quan s'autoritza a la part per a que pugui sol·licitar la seva anul·lació mitjançant la via de l'incident de nul·litat d'actuacions regulat en el citat art. 18bis. Però, en tot cas, la nul·litat incidental ha de fonamentar-se i ser referida a la "vulneració del dret fonamental a la jurisdicció" com insisteix l'indicat precepte. I és clar que -com ho ha observat el Ministeri Fiscal- d'aquell dret no se n'ha privat a la part recurrent, la qual ha pogut sol·licitar i obtenir la tutela judicial mitjançant dues instàncies plenàries com les seguides en la causa penal en la que el present incident ha estat plantejat, en les que ha disposat amb tota amplitud del dret de defensa, al·legant i provant. El que no pot pretendre's és convertir la via extraordinària de l'incident per vulneració del dret a la jurisdicció en una espècie de tercera instància del procés penal. Cosa per la qual el segon motiu o fonament de l'incident de nul·litat també ha de ser desestimat.

V.-CONSIDERANT: Que el que s'acaba d'argumentar serveix també per a rebutjar la pretesa manca de motivació de la sentència en quant a la citada petició de suspendre el compliment de la pena de presó, sotmetent-la a alguna de les obligacions o condicions que indica l'art. 215 del CPP, perquè com assenyala el propi recurrent amb la jurisprudència que invoca, "els

jutges i tribunals no estan obligats a respondre a tots els arguments de les parts" i "la obligació que tenen els tribunals de motivar les seves decisions no suposa una resposta detallada a cada argument de les parts", a no ser que es tracti "d'un motiu decisiu per a la decisió", cas en el qual és exigible una resposta específica i explícita, circumstància que, com queda dit, no concorre ni en l'error material ni en les omissions que addueix el recurrent. Per tot el qual procedeix desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions plantejat respecte de la sentència d'aquesta Sala indicada al principi.

Vist la legislació vigent,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

ACORDA

1.- Desestimar la demanda d'incident de nul·litat d'actuacions promogut per la representació del processat D.P.V., contra la sentència d'aquesta Sala de data 3 de maig d'enguany, deixant rectificat l'error material patit en el segon Considerant de dita sentència en el sentit que les circumstàncies agreujants que la sentència no prengué en compte per a imposar les penes han estat les de "premeditació i nocturnitat" en lloc de la circumstància de "traïdoria" que sí que valora la sentència, sense que hi hagi lloc a dictar nova sentència ni a realitzar cap altra rectificació. Sense imposició de costes.

2.- Comunicar la present resolució a les parts implicades i al Tribunal de corts als efectes oportuns.

Així ho acorden, manen i signen els Magistrats de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, en dono fe.